

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Národnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Nehajte nam z neumnimi frazami!

Ljubljanski Nemci in nemškutarji so se bili zbrali v četrtek večer v kazini na pojedino svojemu županu g. Laschanu na čast. Pri tej priliki so, kakor beremo v „Laibacher Ztg.“ (ki je sicer uradni list, ali kot Bamberg-Suppantschitschev organ tudi nemškutarске stranke za glasilo služi) govorili naši Nemci tudi več političnih govorov, ko so bili tako mej soboj Schrey poleg Supana, Supan poleg Keesbacherja itd. „L. Z.“ zdaj to govorno pa še skozi okno ven pové in to bil glavni namen. Beremo na primer, da je g. Kaltenegeer dvakrat govoril. V drugem govoru je napil, kakor „L. Ztg.“ poroča, ideji sprave, zmernosti in premišljenosti v političnem boji, ter svoje upanje izrekal, da bodo zastopniki liberalne stranke na Kranjskem, kakor so to dozda zmirom storili, tudi zanaprej kjer koli se z reprezentanti druge stranke k skupnemu posvetovanju snidejo, te kreposti političnega življenja kot zvezde voditeljice ohranili pred očmi.

Besede: „sprava“, „zmernost“ so prav lepe, radi jih slišimo tudi mi, udje narodne stranke. Ali iz ust Kaltenegeerjevih in kazinskih njegovih tovarišev nas te take besede le v nevoljo spraviti morejo, ker vemo iz izkušnje, da so hinavske, da so prazne, da so le besede, katerih dejanja Kaltenegeerja in tovarišev pobijajo in grdo na laž stavljajo. Radi slišimo besede „sprava in „zmernost“ od pravičnih mož, ali ne maramo jih slišati od tistega Kaltenegeerja, ki je, da si pridošli tujec in ne sin našega roda, povsod mej prvimi agitatorji in političnimi rovarji bil,

kjer je šlo zoper naš narod in njega narodne želje. Kako se predrzne tisti Kaltenegeer o „spravi“ govoriti, ki je komaj pred malo tedni v mestnem zboru glasoval še za nesramno peticijo zoper uvedbo našega jezika v naše šole; ki je še pri zadnjih volitvah kakor prej zmirom po hišah lazil in starce [na volitev svojih presiral; ki je kot deželni glavnik deželno hišo, v kateri ima stanovanje zastoj, zlorabil za zbirališče strankarskih agitatorjev zoper večino te dežele; ki je komaj, da je s Hočevarjevimi sredstvi dobljeno večino imel, iz deželnih uradov slovenski jezik brez pravice kar brez sklepa deželnega zbora izbacnil; ki je vselej in povsod glasoval za vse predloge, ki so merili na škodovanje naše narodnosti; ki je s kratka, vselej in povsod le s prazno besedo in hlinjenim prijaznim licem spravo na jezik jemal, dejansko pa z največjo energijo za nespravno delal.

Reči, da so kranjski nemškutarji in Nemci ali ustavoverci, kolikor jih je, „dozda zmirom“ spravljivi in „zmerni“ bili, to se vendar pravi nas za otroke imeti, katerim se lahko kakova šaljiva naveže za istino, ali pa se pravi nas zasmehovati. Jedno in drugo naj bi g. Kaltenegeer uže enkrat opustil, kajti njegovej besedi sploh nij čisto nobene vere več pri večini naše dežele in je ne bode. Če on le zine, je uže hujskanje in o spravi nij govora; to zabranjuje njegova dejanjska preteklost. Na prazne besede niti jud ne da nič, zaveznik nemških liberalcev.

Washington Irving nekje v svojih drobnih spisih opaža, da nij nihče tako konservativen za javni red in mir zavzet, boju neprijazen in za spravo vnet, kakor tisti, ki si je s sumlji-

vimi sredstvi nagraabil dovolj premoženja in ga uživati hoče tako, da bi ga drugi pri miru pustili, zlasti da bi se oni ne pritoževali in ne prodajali sitnosti, katere je on obral in ogoljufal. Taki so tudi naši nemškutarji. Kadar so nas na tla vrgli in nam na prsih kleče, pravijo: zdaj pa mir; s krivicami in zvijačami so dobili večino v deželni zbor, pa nam pravijo: zdaj pa tiho bodite, vi vrženi, in to je sprava; iz vseh šol so nam naš jezik izvrgli, v uradih ga zaničujejo, naše domače profesorje so po tujem svetu zdenuncirali in zintrigirali, pa hočejo zdaj trditi, da so „zmirom zmerni“ bili in da je na podlogi tega „sprava“ mogoča! Zdaj bi bili za „status quo“, da, za nekaj časa, da se odpočijejo, potem bi se davljenje od novega začelo . . .

Nehajte nam uže vendar enkrat s temi svojimi neumnimi frazami! Z dejanji je treba spravljivost pokazati in s pravičnostjo. Da pa Kaltenegeerji te niso v istini niti zmorni, znamo vsi. Zato bode g. Kaltenegeer tačas najboljši dokaz svoje „sprave“ in zmernosti dal, kadar bode našo deželo s hrbtom pogledal, kateri dan bomo blagoslavljali, ker brez dvombe bomo tačas bliže sprave nego smo zdaj, dokler on ruje pri nas.

Cesar v Pragi.

Četrtek popoldne je cesar obiskal mesto Karlin, kjer sta ga pozdravila okrajni glavnik in župan. Županu je cesar na pozdrav odgovoril: „Jsem přesvčeden o vèrnosti té a vzdávám Vám vřelý dĕk za uvítání Vaše.“ Cesar se je peljal potem skozi velike kraljeve ulice in se je ustavil pred mestno hišo, kjer so ga čakali učiteljski zbori, dijaki in učenke v belih

Listek.

Ruski pesnik Puškin.

(Spisal Janko Babnik.)

Aleksander Sergejevič Puškin rodil se je 26. maja (7. junija) 1799. l. v „belej Moskvi“. — Rodovina njegova je zelo stara. — Uže za časa Ivana Silnega se Puškini imenujejo. Po svoji materi pa je bil afrikanskega plemena. Jeden njegovih pradedov od materine strani prišel je namreč kot suženj iz Afrike v Carigrad. Tam ga je kupil poslanec Petra Velikega, ter svojemu carju poklonil. Peter ga je dal odgojiti in nazadnje postal je bivši suženj general, ter še le mej vlado carice Katarine II. umrl. — V žilah našega pesnika tekla je torej deloma tudi afrikanska kri in Puškin se je mnogokrat na to pozival, ako je hotel kakov čin opravičiti.

Prva odgoja Puškinova vršila se je na takrat navadni način. Najprej se je z otrokom

kaka Francozinja ukvarjala, in ko je nekoliko odrasel, nadomestil jo je „monsieur“ francoski „ouchitel“ v Rusiji tačas navaden. — Ker so torej Puškina Francozi odgojevali, se ne smemo čuditi, da se je celo Francoza počutil. Čital je mnogo, toda le francoske knjige. — Pripoveduje se, da je s svojim 11. letom skoraj vso francosko literaturo poznal.

L. 1811 prišel je v licej, ki se je bil ustanovil v mestu „Carskoje Seló“. Ta zavod se lahko primerja tistej „Karlsschule“, v kateri se je mladi Nemec Schiller odgojeval, in v kateri je uže osnutke svojih prvih del napravljaval. Oba zavoda imela sta namen, mlade plemenitaše in sinove častnikov odgojevati za višjo državno službo. — Vendar se ruski zavod v tem odlikuje, da osnova nij bila povsem tako strogo vojaška, kakor v nemškem, nego da so imeli gojenci mnogo prostosti, ter da se je tudi za negovanje prijateljstva mej njimi zelo skrbelo.

Puškin je našel mnogo prijateljev, in ti

so ga upozorili na domače, na rusko slovo. Prijatelji so „Francoza“ zopet v to, kar je bil po rojstvu, v Rusa izpremenili. Začel je pridno čitati Deržavina, Žukovskega, Batjuškovega itd. Začel pa je tudi ruske pesni pisati. Meseca junija l. 1814 je objavil „Vestnik Evropi“ petero njegovih prvencev. Tudi drugi časniki so začeli njegove pesni prinašati in hitro so ga v daljnih krogih poznali.

Za razširjevanje njegovega imena je tudi pridno ravnatelj onega liceja A. N. Turgenjev delal. On je namreč hitro spoznal Puškinovo nadarjenost, ter je tudi pri vsakej priliki na svojega izvrstnega gojenca upozoroval. Tako se je P. seznanil z mnogimi odličnimi pesniki na pr. z Deržavinom in Karamzinom. Ta slavna moža sta ga spodbujala, ter mu prigovarjala, naj se le na dalje pridno z muzami peča.

Pet let trajala je odgoja Puškinova v liceji. Ko je leta 1817 ta zavod zapustil, dobil je takoj služko v ministerstvu za vnanje

krilih. Tu ga je češki pozdravil vodja višjih čeških realnih šol g. Pavliček. Tudi cesar je odgovoril češki. Dejal je, da ga je veselilo, ko je čul, da se v šolah posebno pazi na нравno odgojo in ljubezen do domovine. Cesar je poslušal tudi predavanja posamnih profesorjev, potem pa se je peljal v delniško strojarno. Delavci v tej strojarni so ga pozdravili z gromovitimi „slava“! Isto tako je pohodil tudi praško delniško strojarno. Povsod je bil sijajno in navdušeno sprejeman. Zvečer bi cesar imel iti v nemško gledališče; to je bilo uže do vrha natlačeno, kar pride glas, da cesar ne bo gledališča obiskal vsled smrti ruske cesarice.

Razen uže omenjene politične izjave cesarjeve Jirečku, ko je cesar pohvalil zdanji državni zbor, katerega so nemški ustavoverci tako silno grajali, — rekel je cesar tudi Čehu Zeithammru kot deželni odborniku: „Nedavno smo se videli na Dunaji, zdaj pa se tu začne deželni zbor, želim da bi vaša delavnost v njem bila vspešna.“

O cesarjevem pohodu piše „Politik“: „Cesarjeva navzočnost v Pragi daje sijajno zaupnico nameram grofa Taaffeja. Njegove namere je cesar potrdil s tem, da je v polnem številu v dvornej palači zbranemu češkemu plemstvu dejal: Bodite složni! Cesar je s tem potrdil in odobril Taaffejevo kompromisno politiko. In zato, ker tudi nemško prebivalstvo cesarja tako navdušeno pozdravlja, ne more se o kakej političnej razburjenosti govoriti, nego sledi iz tega, da tudi nemško prebivalstvo odobruje politiko grofa Taaffeja. „Politik“ ponuja roko v sporazumljenje.

Tudi magjarski časniki „Ellenör“, „Hon“, „Egyetertes“ priznavajo veliki politični pomen tega cesarjevega bivanja v Pragi. Poslednji pravi: „Gotovo je, da je cesar zdaj sam stopil mej prepirajoče se stranke. Politiko Taaffejevo je naravnost cesarski dvor oživil in cesarjevo potovanje dokazuje, kako močno ima cesar osoben interes za to, da se vzdrži zdanje vlade politika.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. junija.

Kakor „N. fr. Pr.“ hoče vedeti, začel je minister Taaffe dogovore z necimi osobami višjega uradništva in s Poljaki, da dopolni ministerstvo, iz katerega baje da vendar izstopita

zadeve, akoravno je bil komaj 18 let star. Njegove pesmi, pa tudi njegova stara rodovina, uvedle so ga v prve peterburske dvorane. V vsako odlično družbo je imel pristop, ter tako rano poskusil vse prijetnosti in neprijetnosti, ki jih v salonu nahajamo. Pa tudi v drugem svojem življenji bil je popolnem prost ter se brez mere udal vsakovrstnej zabavi. Prišlo je tako daleč, da so se njegovi znanci začeli zanj bati, ker so bili prepričani, da ga mora njegovo življenje telesno in duševno pogubiti. Pa ljubezen do pesnikovanja bila je pri Puškinu prevelika, da bi se jej popolnem mogel odreči. — Zato ga vse zabave niso motile, ampak delal je pridno, ter uže leta 1818. v društvu „Arzamás“ prvo svojo večjo pesen čital. Ta izdelek je romantična pripoved: „Ruslan i Ljudmila“. Podlaga tej pesni so ljudske pravljice, in Puškin je zajemal iz obilice prekrasnih pripovedek, ki se oklepajo Kieva, ko si je snov za svojo pesen izbral.

Stremayr in Horst. Vendar trdi rečeni list, da se bodo premembe izvršile še le po končanih deželnih zborih.

Potruje se, da se bode **Vojna Krajina** v kratkem združila s Hrvatsko in Slavonijo. Ko je te dni fecm. baron Filipović potoval po slavonskeje granici, odgovoril je na svečani pozdrav v Okučanah: „Veseli me, da vam morem naznaniti, da se bode Krajina skoraj združila s Hrvatsko in Slavonijo in kmalu boste volili zastopnike v sabor“.

Vnanje države.

V **vshodnej Rumeliji** močno in dobro napreduje ideja združenja „vshodnje Rumelije“ z Bolgarijo. Knez Vogorides potuje v Carigrad in vrnil se ne bode tri mesece v Filipopolj. Mej tem časom, — tako se poroča „P. C.“ — pa se bode mnogo zgodilo za združenje obeh dežel, tako, da se Vogoridesu ne bo treba vračati, da pa bode stopil na čelo tačas uže avtonomne Makedonije, kjer živi poleg 600.000 Bolgarov na polovico menj Turkov in Grkov. O knezu Vogoridesu denes vsi, ki ga poznajo, drugače sodijo in pravijo, da je velik in nebojazljiv prijatelj Bolgarom, kar spričuje to, da je v vednih prepirkah s Stambulom.

Turški sultan angleškega izrednega poslanika Göschena nij sprejel in sicer na svēt Mahmud Nedima in Osman paše. Mahmud je dejal sultanu, da stoji dober s svojjo glavo, da več nego jedna evropska vlada to odobruje, ako Turčija varuje svojo avtoriteto nasproti angleškemu izrednemu poslaniku. Osman paša pa je dejal, da odvrta od sebe vsako odgovornost gledé tega, kaj da prične armada turška, ako se vznemirujoča vest o ponižanji sultana pred angleškim poslanikom hitro ne ovrže.

Arabci so se baje uprli zoper stambulskega sultana. Upor raste okolo Bagdada. Angleški parniki uže več ne upajo po Tigrisu voziti, ker so Arabci bregove ob reki utrdili. Guvernera v Bagdadu in Basorahu ne moreta ničesar zoper storiti. Arabci so namreč s turškim vladanjem nezadovoljni in zahtevajo samovlade pod angleškim varstvom. Turčija je poslala Syriskega guvernerja Izzet pašo upornike ukrotit s 6000 možmi.

Dné 2. junija je komisija 21erih **pruskega** deželnega zbora zavrgla s 13 glasovi zoper 8 glasov celi prvi člen Bismarkove nove cerkvene predloge. Ta člen določuje o predvzgojenji duhovnikov in ima v sebi določbo, da bi vlada lahko od duhovenskih služeb podila proč take duhovnike, ki niso v Nemčiji hodili v šolo. Komisija je spoznala, da ta določba še postruje majevske zakone, ki vladi ne dajejo te pravice, in je potem ves člen zavrgla. Na Pruskem stoji zdaj, kakor smo uže povedali, praznih 1000 duhovenskih katoliških služb.

Domače stvari.

— (Ljubljanska čitalnica) je v odboru sklenila slovesno praznovati ta mesec

1000letnico Metodovega slovanskega cerkvenega jezika.

— (Ljubljansko strelsko društvo) napravi denes g. dež. predsedniku Winklerju na čast slovesno streljanje, pri katerem igra vojaška godba polka Hess.

— („Sokolski“ večer) je denes v čitalniškeje restavraciji.

— (Volitev v deželni zbor goriški.) Dné 3. t. m. je bil v deželni zbor goriški voljen namesto g. Winklerja župan Bovski g. M. Janko s 87 od 139 glasov.

— (Umr) je, kakor smo ravno slišali, okrajni sodnik v Kamniku g. Klausner.

— (Potres.) Iz Dolenjega Logatca se nam 4. jun. piše: Denes zjutraj ob 6. uri 36 min. je bil tukaj čutiti močan potres.

— (Imenovanje.) Ljubljantan gosp. Josip Škrbec je imenovan davkarskim oficijalom v Višegradu.

— (G. dež. šolski nadzornik Gnad) prišel je iz Trsta v Ljubljano, kjer uže nekoliko dni nadzoruje uk po ljubljanskih srednjih šolah. Čuje se, da namerava še dalje časa tukaj ostati. Kako more ta mož, sicer baje pošten, ali vendar trd Nemec in slovansčine nevešč, pri nas res z razumljenjem in kacim vspehom šole nadzorovati, to je čudno.

— (Narodne peče.) Piše se nam: S posebnim veseljem smo pri procesijah na Sv. Rešnjega Telesa dan in zadnjo nedeljo opazovali, da so naša slovenska dekleta in tudi mlajše žene spet bolj začele nositi krasne narodne peče. Osobito pod spodnješišenskim in viškim banderom videli smo cele vrste prekrasnih peč ter se spet uverili, da našim lepim dekletom nobedna obleka tako dobro ne stoji, kakor peča. Želeti bi bilo, da bi se ta noša vsaj za velike praznike spet uvedla.

— (Glasbena Matica.) Pri zadnjem občnem zboru so bili voljeni v odbor „Glasbene Matice“ gg.: Franc Ravnihar, predsednik; Fr. Drenik, podpredsednik; Fel. Stegnar, blagajnik; V. Valenta, tajnik; Jos. Majer, arhivar. Odborniki v Ljubljani gg.: dr. Karel Bleiweis, Anton Förster, P. Angelik Hribar, Fr. Hlavka, A. Nedved, J. Oblak, dr. J. Stare, Drag. Žagar. Vnanji odborniki gg.: Ditrih And. v Vipavi, Feigelj Danilo v Tolminu, Gerbic Franjo v Cerknici, Hribar Anton v Gorici, dr. Benjamin Ipavič v Gradci, Josip Noll v Milanu, Šušteršič Matija v Krškem. — Glasbena Matica bode izdajala v žepnem formatu po posameznih glasovih take pesni, ki se posebno prilgajo čitalnicam in pevskim društvom.

Knez Ruslan se je oženil z Ljudmilo, milo hčerko kijevskega vladarja Vladimira. Zvečer po poroki je nastala silna burja. Blisk in grom ustrahujeta vse in v tej občnej omotici izgine tudi Ljudmila. Ko se je zopet vse pomirilo, nje nikjer najti ne morejo. V svojej tugi obljudi oče tistemu, ki mu hčer nazaj dovede, njeno roko in polovico svojega kraljestva. Čvetero hrabrih junakov, namreč: Ruslan, junaški Rogdaj, prekanjeni Falstav in hotljivi Ratmir, gredo carevne iskat. Pred vsem pa se iz ljubosumnosti mej soboj bojujejo. Tako premaga Rogdaj Falstava; toda ta si zopet opomore, pa ne išče nadalje Ljudmile. Nasvetovala mu je namreč neka čarovnica, naj ide na svoj grad, ter naj tam čaka, da zanj čas pride. Ruslan premaga Rogdaja ter njegovo truplo v vodo vrže. Ratmir pa se hitro pri nekej krasotici zamudi ter tam ostane. Tako torej Ruslan sam svojo Ljudmilo išče ter končno zve, da jo je pritlikavec Črnomor odpeljal. Pritlikavca

pa neki le s tem premagati more, da mu ruse odreže. Po dolgem iskanji pride na zadnje pred grad, v katerem je Črnomor njegovo ženo zaprto imel. Hud boj se vname mej tekmece in le po dolgem bojevanji Ruslan pritlikavca na tla vrže, ter mu ruse odreže. Tako si je sicer pot do svoje Ljudmile oprostil, toda ko do nje pride, najde jo v trdnem spanji, iz katerega nje nij mogel prebuditi. Posadi jo torej pred se na konja in hajd proti Kievu nazaj! Po dalnjem potovanji pride v hladno senco in utrujen se ustavi ter zaspi. V tem hipu privabi čarobnica Falstava, ta ubije spečega Ruslana ter ide z Ljudmilo v Kiev. Ko tje pride, so ga sicer z veseljem sprejeli, a bili so vendar vsi otožni, ker jo nikdo iz spanja prebuditi nij mogel. Tako je nekaj časa preteklo, kar pred mesto krdelo Pečenegov prihruje ter ga začne oblegovati. Nekega dne napravijo Pečenegi silen napad na mesto, in gotovo bi bili branilce premagali,

Po odborovem sklepu izšle bodo na leto 4 pole, na vsakej poli do 10 pesnij, torej na 4 polah do 40 pesnij. Ako se posreči to izdanje nadaljevati, potem bode narastlo pevsko gradivo vsako leto za 40 pesnij, katere bodo lično, korektno in v jako primernej obliki za nizko ceno na razpolaganje. Ena pola (en glas) z 10 pesnimi obsegajoča 16 strani bode veljala 15 kr. Čveterospjev ene pole tedaj 60 kr. Naročnina na 4 pole s 40 pesnimi po posameznih glasih ali kvartetih bo torej 2 gl. 40 kr. Društveniki dobodo te pole brezplačno. Neudje dobodo jih po gori omenjenej ceni, ako se naroče na vse 4 pole, ki bodo izšle za eno leto, ter naročnino nakažejo sedanjemu blagajniku g. Feliksu Stegnarju. Razumljivo je, da si naroče lahko pevska društva ali čitalnice, kakor tudi vsak drugi toliko pol „glasov“, kolikor jih potrebuje ali želi. Prva pola je dodelana. Ravno kar se bode razposlala članom. Ob enem dobé društveniki tudi „koncertno kadriljo“ od dr. Benj. Ipavca. Društvenina pri „Glasbeni Matici“ je 2 gl. na leto. Novim članom se da za 6 gl. — vse, kar je društvo do l. 1879 izdalo. Pevska društva, čitalnice in sploh prijatelji narodne glasbe in petja se vabijo, da pristopijo.

— (Cesar) je pogorelecem v Dobrovcah v mariborskem okraji daroval 1000 goldinarjev podpore.

— (Obletni shod družbe sv. Vincencija v Ljubljani) preteklo nedeljo, katerega je počastil tudi g. knez in škof dr. Jan. Zl. Pogačar s svojo pričujočnostjo in govorom, je zopet razodel veliko in prekornostno delavnost te dobrodelne, ubožne ljudi podpirajoče družbe v obeh konferencah. Opomnimo naj zdaj samo, — piše „Danica“ — da konferenca sv. Jakopa je izdala letos za razne reveže 1484 gl. pol-drugi sto gl. več kot lansko leto. Za prihodke pa se jej večkrat hudo gdi. Naj bi se dobrotniki blagovoljno ozirali na njo, kajti potreb in revežev je čedalje več. Darovi se lahko oddajajo pri g. predsedniku proštu dr. Jarcu, ali tudi pri uredništvu „Danice“. Družba podpira tudi take reveže z dežele, ki sicer do mestne podpore némajo pravice; torej toliko bolj tudi dobrotniki z dežele pravo zadenejo, ako se na našo družbo ozirajo.

— (Ubéžentat.) Iz sodniškega zapora v Ribnici je ušel 21letni Martin Mihelič iz Grdega dola; zaprt je bil zavoljo tatvine in ropa.

— (Tatovje v cerkvi.) V Jurklostersko farno cerkev so vlomili roparji, odprli tabernakelj, presv. Rešnje telo raztrosili, polomili monštranco, pred korom na tla postavili in

da jih od zadaj ne prime neki čuden črn vitez, ki je branilec zelo pomagal Pečenege popolnem odpoditi. Kdo je bil ta čuden vitez? Veliko je bilo veselje vseh, ko so v njem spoznali Ruslana. Puščavnik ga je namreč iz omotice vzbudil, ter mu tudi dal čarodejno paličico, s katero je Ljudmilo iz spanja prebudil. Tako sta bila ljubimca zopet združena, ter tudi Falstavu njegovo izdajavsko delovanje odpustila.

Pipin, prvak mej ruskimi kritiki, pravi, da se je v tej pesni prvokrat prav ruska snov obdelovala. Zato pa so jo tudi vsi, katerim je za narodni napredek, entuziastično sprejeli. Občudovali so posebno to, da je P. po novem poti in po novih zakonih, koje si je se le sam ustvarjal, in koje so se ruskemu življu dosti bolj prilagale, tako dovršeno pisal.

Drugače pa so pesen sprejeli čestilci starega klasicizma. Njim se je pesnik, ki je tako

iz darilnika pri velikem altarji nekaj drobiža vropali. Graščinska vrata so z drogom zavezali. Okrogloličen mož, kakih 30 let star, hodil je ove dni okolo cerkve in po graščini ter z obvezano roko beračil, ter menda izvohal kako se v cerkev vlomi.

— (Toča in povodenj.) V ptujskem okraji je 16 srenj toča zadela in 10 srenj povodenj poškodila, posebno ob Pesnici.

— (Nečloveška mati) Magdalena Zorkova v Dobrovcah marib. okraja je svoje nezakonsko dete v gozdu v mah 25. t. m. zakopala. Neka stara ženica je dete po naključbi še živo drugi dan našla. Mati je svoje hudo delstvo obstala. Njena mati je vdova in slednjič do tal pogorela.

— (Roparji in tatovi.) Piše se iz Podčetrška na slovenskem Štajerji: Odkar glasoviti Guzaj svoje zlobno rokodelstvo tako srečno doprnaša, da mu ta posel nikdo vstaviti ne more, popade vsacega strah in groza, ko le njegovo ime čuje. Resnica je pa, da njegovi grdobni tovariši mnogo tatvine na njegov račun doprinešajo. V Kozjanskem okraji se večkrat čuje, da so tatovi tu pa tam vlomili in razne reči odnesli, in po navadi je Guzaj kriv. Tudi v Imenjem so v začetku aprila t. l. tamošnjega trgovca po noči taki nepotrebnosti obiskali in soboj nesli razne robe, slanine, kave itd. tudi nekaj denarjav v vrednosti 700 gl. Potegnili so tako srečno, da se dolgo nij dalo nobenega sledu najti. Marljivosti in trudu Podčetrških žandarjev se je pretečeni teden posrečilo, tatinsko gnezdo iztakniti. Dva tata z ukradeni robo obložena so prignali v četrtek zgodaj v jutro; kajti celo noč so iskali ukradene reči, pa jih nijso mogli najti, ne na dilah, ne v hlevih, ne v kletih; na zadnje so začeli z bodali po listji iskati; in res — kmalu zadene eden na škrinjjo — in v tem trenutku zavpije žena jednega tatu: „Jezus Marija!“ Škrinjja je bila polna nakradenega blaga. Dne 6. maja popoldne so ju uklenjena k sodnji v Kozje odgnali. Na hrbtu je nosil vsak tat mavho ukradenega blaga. Videti jih je bilo, kakor da bi Kočevarji fige in pomeranče prodavali. — Zasačena ptiča sta posestnika v Birstanji, ki sta še dosti premožna. Kradla nijsta iz potrebe, ampak iz navade. Gotovo imata še več tovarišev.

— (Puškin.) Jutri dne 7. t. m. bodo Rusi v Moskvi odkrili velikansk spomenik Puškinu, zato smo tudi mi denes v „listku“ uvrstili životopis tega ruskega pesnika, kateri životopis hočemo nadaljevati in končati v dveh

brezobzirno s njihovimi pravili ravnal kar „studil“. Surovost se jim je zdelo to, da se je drznil v pripovedovanje satirične napade, posebno na tedanje slovstvene velikane vpletati. Povsem pa so P. in njegovo pesen zategadelj zavrgli, ker je v njej vladala romantika. Romantika pa so imeli takrat uže za zarotnika in zato je policija tudi P.—a začela strogo opazovati. Posebno, ker je zvedela policija o njegovej ognjevito srditej odi „Bodalo“, so začeli take pesni loviti. P. se je prav lehkomišljeno obnašal in zato se je generalnemu guvernerju Miloradoviču posrečilo, da je dobil prepis njegove ode „Svoboda“. Nasledek bila bi skoro — Sibirija. Le prizadevanje Puškinovih prijateljev, posebno Karamzina, ga je rešilo. Nijso ga torej v Sibirijo poslali, ampak Peterburg moral je vendar zapustiti, ter bil premeščen u Kišenev.

(Dalje prih.)

prihodnjih številkah svojega lista. — Mimorede bodi omenjeno, da sta dunajska velika dnevnik „N. fr. Pr.“ in „Wien. Allg. Ztg.“ uže dne 26. maja tudi prinesla feljtone o Puškinu z uvodi „heute 81 Jahre, nachdem Puškin das Licht der Welt erblickt itd.“ Ali pri tem so bili nemški pisalci pri svojem „heute“ (dne 26. maja) pozabili, čeravno so Nemci kakor veste vselej „temeljiti“, da imajo Rusi in pravoslavci sploh še stari koledar, torej so z nami v mesečnem dnevi za 12 dnij navskriž.

Razne vesti.

* (Ponarejevalci bankovcev.) Dne 28. maja so v Karbicu na Češkem prijeli in zaprli necega Riharda Milerja, pri katerem so našli 119 ponarejenih 10 goldinarskih bankovcev, farbe, in drugo orodje za ponarejanje. Prijeli so tudi njegovega pomagača krčmarja Langerja, pri katerem so našli 50 tacih desetakov. Neki tretji tovariš, ki je imel baje 300 tacih ponarejenih desetakov, je srečno ušel.

* (Nesreča na železnici.) Dne 1. t. m. je prišel brzovlak, ki vozi mej Berlinom in Kölnom, iz tira blizu Olscherslebna; trije potniki so se ubili, osem je pa nevarno ranjenih.

* (Strela.) Neka peštanska telegrafistka je bile prestavljena na postajo v Losonez. V soboto je nastala tam huda nevihta ravno ko je deklica telegrafovala. Strela udari v brzovlak, leti po njem in naravnost v deklico po životu doli in v tla. Nezavestna se sesede a odleglo jej je kmalu toliko, da so jo prepeljali v Budapešto.

* (Rop na cesti.) Trgovec Ivan Juvanič se je po noči peljal 18. p. m. iz Topolovca v Belovar. Mej potom skoči naenkrat nekdo na voz in ga prične daviti; malo kasneje skoči na voz še nekdo drug, in oba sta pričela iskati novcev pri trgovci. Vzela sta mu 21 gl. 20 kr. potem pa ubeignila v gozd. Juvanič nij nobenega spoznal.

Poslano.

Preprijazno vprašanje do g. župnika na Črnučah blizu Ljubljane, kjer se zdaj cerkev zida.

V pričujočnosti treh družb občine in dveh zastopnikov kranjske stavbene družbe ste Vi, prečestiti gospod župnik obljubili, da boste, predno se zidanje cerkve odda, razpisali dražbo o tem delu, ali v „Slovenskem Narodu“ ali pa v „Laibacher Zeitung“. Za to ste Vi, čestiti gospod župnik, zastavili svojo častno moževsko besedo.

A sledili smo z veliko pazljivostjo omenjenih in drugih v Ljubljani izhajajočih časnikih, kedaj bo delo zidanja cerkve po dražbi razpisano. Do zdaj pa nijmo o tem še zasledili ni ene črke. Pač pa smo zvedeli, da ste Vi, čestiti gospod župnik, oddali zidanje črnuške cerkve brez obljubljene dražbe zidarstvem mojstru g. Faleschinju v Ljubljani. Mi nemamo nič proti oddaji dela temu mojstru. A opravičeno vprašamo, kot isti, kateri bodo ogromno večino troškov plačali, zakaj nijste dražbe za delo razpisali, kakor ste obljubili. Ali ste ostali mož beseda, kar ste peterim pristujočim obljubili? Odgovor bi nam bil jako ljub.

(260)
Več črnuških farmanov, kateri bodo morali za zidanje nove cerkve dosti plačati.

Najizvrstnejši, sploh priznani

cement iz Laškega trga

(Tüfrrer-Cement)

na drobno in debelo se dobi v

Ahčinovej prodajalnici,

v reduti, sv. Florijana ulice.

Ravno tam se dobi tudi (258—1)

Perlmooser Portland-Cement

na drobno in debelo in prav ceno.

Važno za gostilničarje!

Podpisani po zelo nizkej ceni izdelujem vsake velikosti

ledenic (Eiskasten),

v katerih se dajo dobro hraniti pivo in jedi. Vnanja naročila izvršujem takoj in točno.

Janez Podkrajšek,

(110—12)

v Ljubljani, v Trnovem hiš. št. 19.

Tržne cene

v Ljubljani 5. junija t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 24 kr. — reš 7 gld. 30 kr.; — ječmen 5 gld. 39 kr.; — oves 3 gld. 56 kr.; — ajda 5 gld. 51 kr.; — prosó 5 gld. 51 kr.; — kornuza 6 gld. 50 kr.; — krompir 100 kilogramov 8 gld. 47 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. kr.; masla kilogram — gld. 78 kr.; mast — gld. 75 kr.; — špeh frišen — gld. 66 kr.; špeh povejen — gld. 70 kr.; — jajce po 1³/₇ kr.; — mleka liter 8 kr.; — govednine kilogram 56 kr.; — teletnine 50 kr.; — svinjsko meso 62 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld 87 kr.

Dunajska borza 5. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovnih	73 gld. 45	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	80
Zlata renta	89	85
1860 drž. posojilo	129	80
Akcije narodne banke	833	—
Kreditne akcije	275	—
London	117	55
Napol.	9	35 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5	54
Državne marke	57	75

Hiša v Loki

na velikem trgu št. 38, na ulice z jednim na spodnjo stran z 2 nadstropjem, s prodajalnic, z 2 kleti in z magazinom, posebno pripravna za kacega kupčevalca ali za kacega penzionista, se prostovoljno prodaja.
Natančneje se izve pri Janezu Stabelnu v Loki, h. št. 29. (252—2)

Mestno kopališče v Koleziji.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da je **mestno kopališče v Koleziji** zopet v najem vzel in da je isto z **denšnjim dnevem** otvorjeno.

Vsled sklepa slavnega mestnega zbora ima vsakdo, ki se gre kopat v basin, plačati 5 kr. Perilo izposojeno velja: hlače za kopat 3 kr., obrisača 2 kr., rjuha 5 kr.

Za porabo zatvorjene kabine, kjer se hrani obleka, plača se 10 kr. za uro. Družinske kabine veljajo 20 kr. za uro. O delavnikih se kopljejo v basinu ženske od 9. do 1¹/₂ 12. ure dopoludne.

Za porabo zatvorjene kabine za kopelj plača se 10 kr. za uro. Ako se jih kopa več v družbi, plača vsak drugi 5 kr.

V basinu se uči vsak dan pod nadzorništvo plavati. 12 podukov, katerih vsak traja četrt ure, velja 1 gld. Kdor želi poduka, naj se prijavi pri podpisanim najemniku.

Podpisani naznanja ob jednem, da prevzame s **1. junijem** tudi **málin v Koleziji**. Žito za mlenje se bode prevzelo, izvagalo in vsakemu izročilo težni listek. Zmleto žito, od katerega se odtegne za plačo od mernika stari bokal žita in stari bokal otrobov, se bode zopet izvagano nazaj izročilo in na listku teža zanne movala. Tako bode vsak lahko razvidel, da je dobil, kar mu gré.

Za obile naročbe se priporoča

sè spoštovanjem

Jarnej Matevže,

najemnik.

(250—2)

Fotografičen atelier.

Visokočestitemu p. n. občinstvu imam čast naznanjati, da je čisto popravljeni in z elegantnimi čakalnicami oskrbljeni

fotografični atelier v hôtelu „pri Slonu“

od dne 17. majnika odprt.

Jaz prevzemam vsa dela, ki spadajo v fotografijo, izdelujem **portrete** in **skupine** v visitnej, kabinetnej in vsakej velikosti, kakor si kdo želi; **slike človeške velikosti** po vposlanih visitnih fotografijah, **črno** ali pa **izmalano** in sicer p-polnem umeteljniški. Priporočam se za fotografiranje mrtvecev, poslopij, industrijskih rečij, živih živalij, okolic itd. po **nizkej ceni**.

Fotografuje se **vsak dan od 8. do 5. ure**, a pomnim, da je najboljše oblačno vreme, razen pri fotografovanji otrok.

Cena visitnih slik: od 4 do 7 gld. za 12 komadov.

Uljudno prosi obilnih naročeb

A. Lobenwein,

(226—4)

fotograf v Ljubljani, Celovec in Beljaku.

Wilhelmov

rimski, skušeni, pravi, vseobčni

zdravilni in vodni prilep (plašter)

zoper

glavobol, rane, opekline in ozeblino.

Ta prilep je privilegirán od Nj. rimsk. kat. veličanstva. **Moč** in **učinek** tega prilepa je posebno ugoden pri **globokih in raztrganih ranah** vled **uboda** ali **udara**, pri **hudih ulesih**, **neodpravljenih bezgavkah**, pri **skelečih izpustkih**, pri **črvu**, **vnetih in oguljenih prsih**, **speklinah**, **kurjih očesih**, **otiskah**, **zmrznenih udih**, pri **toku iz trganja** in **jednakih bolečinah**.

Jedna škatljica stane 40 kr. av. velj. Menj, nego dve škatljici se ne pošiljati in staneti s kolekom in pošiljativjo 1 gld. av. velj.

Ta prilep pravi ima samo

lekarna Fran Wilhelma v Neuenkirchenu pri Dunaji.

Nadalje ima tudi:

V Ljubljani: Peter Lassnik.

(527—15)

Izdatej in ureadnik Maksó Armic.

Svarjenje.

Gospodom fabrikantom, trgovcem in kupcem ponarejenih šivalnih strojev javljamo, da povsodi one stroje in strojne dele **sodnijski zasežemo**, kateri kakor koli nosijo naše ime

„HOWE“

ali naše uknjižene trgovinske marke. Samo mi imamo pravico svojim izdelkom dajati ime (261—1)

The HOWE Mach. Co. Ld.

Victoria-Street London.

Direktor:

H. SCHOTT

na Dunaji.

Zastopnik:

Fran Detter

v Ljubljani.

August Klisch,

kotlar,

(282—4)

sv. Florijana ulice št. 9 nova,

naznanja sl. občinstvu, da je z denšnjim dnevem svojo delovnico odprl in se priporoča za mnoga naročila

v kotlarskej ali pa kleparskej stroki,

ter zagotovi, da bode vsa naročila **točno** in **ceno** izvrševal.

! Čitalnična restavracija!

Puntigamsko

(259—2)

marčno pivo.

Toplice GOLNIK

(Medija),

1 vozno uro od južno-železniške postaje **Zagorje** oddaljene, zvezane s to vsak dan s pošto, ki so po kemiškem preiskavanji, po mnogih zdravniških izjavah in po mnogih ozdravljenjih skozi več stoletij dokazano izredno koristne toplice zoper **protin**, **trganje po udih**, zoper **ulesa na koži**, **kontraktije**, **razne ženske bolezn** itd., posebno zoper **zlato žilo**, priporočajo svoj

1. junija otvorjeni zavod.

Tu je kopelj v jami s priležno prirejeno kabino, kjer se more odpočiti, jeden zaklenjen basin, nadalje so kopelji v bani z naravno gorko (26° C.) vodo, katera se po potrebi lahko naredi toplejša, jeden prosti basin za plavati in jedna kopelj za ljudstvo.

Kopeljska restavracija skrbi za dobro mrzlo jed in pijačo, stanovanja po ceni so v gradu Golniku, v noveji hiši za goste, ki se pridejo zdraviti, v 2 gostilnah blizu kopelji in v privatnih hišah.

Stanovanja naj se naročajo pri lastništvu kopeljske restavracije.

A. Prašnikar,

najemnik toplie.

(257—2)

Lastnina in usk „Narodne tiskarne“.